

[Valdemar Thomsen.]

af, at det skulde være Mejerierne, der oprindelig var utilfredse med, at Undermejeristerne fik Kost og Logi paa Mejerierne, synes jeg ikke skulde fremsættes oftere, for det er nemlig ikke Tilfældet. Mejerierne har maaske nok opsagt den Overenskomst, hvori Forholdet vedrørende Kost og Logi var omhandlet, men at fremstille det, som om det var Mejerierne, der var utilfredse med, at Mejeristerne fik Kost og Logi paa Mejerierne, er ikke rigtigt. Det er unfair at fremstille Tingene paa den Maade.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen gjorde opmærksom paa, at det ikke var et Vælgermøde, vi var til. Nej, det tror jeg nok, de fleste har Forstaaelse af. Men det Spørgsmaal, vi her behandler, interesserer i allerhøjeste Grad ikke mindst Venstres Vælgere. Derfor synes jeg ikke, at det ærede Medlem Hr. Brorsen burde paa den Maade, som han har gjort det, tage mig mit Spørgsmaal fortrydeligt op. Man fik nærmest Indtryk af, at det er noget i Retning af en Forbrydelse overhovedet at rette Spørgsmaal til Venstre. Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Brorsen ikke fra denne Plads kan erklære, at Venstre og dets Presse, som Tilfældet var i Skudshale-Sagen, vil staa Last og Brast med Landbruget over for det Fagforeningsdiktatur, som her foreligger, navnlig med Hensyn til Kost- og Logispørgsmaalet. Vi maa en Gang for alle have klaret — det vil jeg gerne sige til Partiet Venstre og det ærede Medlem Hr. Brorsen —, om det er Fagforeningerne, der skal regere her i Landet med det Resultat, at Byrderne overvælttes paa Landbruget, som netop af den Grund — det er Tilfældet for mange, mange Hjem i Øjeblikket — hverken kan stikke eller bekende.

Man er — saadan maa man forstaa de Udtalelser, der er fremkommet her — noget forbavset over, at jeg, saa afgjort som Tilfældet har været, har taget Standpunkt for Mejerierne. Maa jeg i denne Forbindelse minde om — jeg har tidligere gjort det, naar tilsvarende Spørgsmaal har været til Drøftelse — den gamle romerretlige Grundsætning, der gaar ud paa, at ingen er forpligtet ud over sin Evne. Naar Regeringen og Rigsdagen fastlægger Landbrugets Udgifter, som man gør det direkte og indirekte, indirekte gennem hele den økonomiske Politik, man fører, og direkte gennem det Løndiktat, som vi nu ser ret jævnlige, for øvrigt ogsaa gennem Fastlæggelse af Statstjenestemandslønninger og andre Lønninger, som vi ved overvælttes paa Landbruget — naar man paa den Maade gennem alt det, her

foreligger, fastlægger Landbrugets Udgifter til 100 og samtidig fastlægger Landbrugets Indtægter til 75 — det er nogenlunde det, der er det gældende Forhold —, saa nytter det ikke, som man her ønsker at give det Udseende af; udelukkende at henholde sig til, at nu fastlægger vi ogsaa dette vedrørende Undermejeristerne og ophører det til Lov. Naar man gør det, naar man fortsætter paa den Maade, saa forekommer det mig, at man krænker det, som man ellers forstaaer ved umistelige Menneskerettigheder.

Aksel Larsen: Mit Parti har ikke Adgang til at deltage i den Udvalgsforhandling, der maa antages at skulle foregaa om dette Lovforslag. Jeg vil derfor, inden Lovforslaget gaar i Udvalg, henstille, at dette Udvalg i hvert Fald opklarer Spørgsmaalet om Protokollatet, for her forekommer det mig, at der er en Uklarhed til Stede. Saa vidt jeg hørte Protokollatets Ordlyd som oplæst af den højtærede Statsminister, har det kun Gyldighed, hvis Mæglingsforslaget vedtages. Det hævdes nu oven i Købet, at Mæglingsforslaget er forkastet paa Grundlag af dette Protokollat. Det vil sige, at de, der har underskrevet Protokollatet, antagelig ikke er i Stand til at skaffe det respekteret nu, da Mæglingsforslaget paaviseligt er forkastet.

Den højtærede Statsminister udtalte som sin Formening, at man vilde vedstaa Protokollatet, ogsaa selv om Mæglingsforslaget var blevet forkastet, hvis Lovgivningsmagten nu ophører Mæglingsforslaget til Lov. Jeg synes, at dette i hvert Fald er et uhyre usikkert Grundlag at vedtage et Lovforslag paa. Jeg henstiller derfor, at man i Udvalget søger at faa opklaret dette Spørgsmaal, eventuelt overvejer at optage selve Protokollatet som en integrerende Del af Loven.

Statsministeren (Stauning): Jeg maa i Anledning af Bemærkninger af det ærede Medlem Hr. Brorsen sige, at der er ikke her Tale om, at Fagforeningerne dikterer hverken Rigsdagen eller andre noget som helst. Fagforeningen, altsaa i dette Tilfælde Mejeristernes Forbund, har forhandlet i 3—4 Maaneder med Mejerierernes Repræsentanter, og derefter har Statens Forligsmand stillet et Forslag, og det er dette Forslag, som nu foreslaas ophøjet til Lov. Der er ikke Tale om noget Diktat eller sligt fra Fagforeningens Side.

Hvad angaar det ærede Medlems fornyede Omtale af Voldgift, troede jeg, jeg